4. Logica cu predicate de ordin I și SWI-Prolog.

4.1 Logica cu predicate de ordin I

La începutul anilor '70, R. Kowalski a propus o formulă logică referitoare la propozițiile $P_1, ... P_n$ de tipul:

$$P_1 \wedge P_2 \wedge ... P_n \rightarrow C$$

care are, în logica cu predicate de ordinul întâi, semnificația declarativă conform căreia $P_1 \wedge P_2 \wedge ... P_n$ implică concluzia C. Cu alte cuvinte, dacă P_1 și P_2 ... și P_n sunt fiecare adevărate atunci și C este adevărat. Formula de mai sus poate fi scrisă sub forma unei condiționări:

$$\mathbf{C}$$
 dacă \mathbf{P}_1 și \mathbf{P}_2 ... și \mathbf{P}_n

și poate fi executată ca o procedură a unui limbaj de programare recursiv, unde C este antetul procedurii, iar P_1 , P_2 , ... P_n corpul acesteia. Așadar, pe lângă interpretarea declarativă, logică, a unei astfel de formule, expresia poate fi interpretată procedural astfel:

pentru a executa
$$C$$
 se execută P_1 și P_2 ... și P_n .

Logica cu predicate de ordinul I a fost dezvoltată pentru a da posibilitatea exprimării raționamentelor despre obiecte complexe sau clase de obiecte și despre relațiile existente între ele.

4.1.1 Alfabetul logicii cu predicate de ordin I

Alfabetul logicii cu predicate de ordinul I conține următoarele simboluri fundamentale:

- <u>simboluri pentru reprezentarea constantelor</u>,
- simboluri pentru reprezentarea variabilelor,
- <u>simboluri pentru reprezentarea funcțiilor</u> O funcție este o reprezentare ce transformă o listă de constante într-o constantă. De exemplu, funcția *tata (ion)* transformă o persoană numită *ion* într-o altă persoană care este tatăl lui *ion*;
- <u>simboluri pentru reprezentarea predicatelor</u>. Numărul de argumente *n* al predicatului conferă anumite calități ale acestuia:
 - $n=0 \rightarrow$ predicatul este o propoziție logică;

- $\underline{n=1}$ \rightarrow predicatul specifică o proprietate a argumentului;
- $\underline{n=2}$ \rightarrow predicatul specifică o relație binară;
-
- $\underline{n=m} \rightarrow \text{predicatul specifică o relație m-ară;}$

Numărul de argumente n a predicatului se mai numește *aritatea* acestuia.

- <u>virgule și paranteze</u> , ()
- <u>conectori logici</u> (~, ∧, ∨, →, ↔). Conectorii logici corespund intuitiv conjuncțiilor gramaticale utilizate în limbajul curent. Avem astfel următoarea corespondență:
 - $\triangleright \sim sau \neg$, negație: not

A	~A
a	f
f	a

> ^, conjuncție: și

A	В	$A \wedge B$
a	a	a
a	f	f
f	a	f
f	f	f

> v, disjuncție: sau

A	В	$A \vee B$
a	a	a
a	f	a
f	a	a
f	f	f

În logica predicatelor, disjuncția este *inclusivă*. Astfel, se spune: "*Mă duc la cules de prune sau mă duc la adunat fân*" și prin aceasta înțelegem că doar una din variante este posibilă și nu amândouă.

 \rightarrow , implicație: dacă ... atunci ...

A	В	$A \rightarrow B$
a	a	a
a	f	f
f	a	a
f	f	a

În logica predicatelor, implicația $\mathbf{A} \to \mathbf{B}$ ia valoarea f numai dacă A are valoarea a și B are valoarea f. Altfel, dacă A este f, $\mathbf{A} \to \mathbf{B}$ ia valoarea a indiferent de valoarea lui B. Aceste proprietăți ale conectorului implicație și partea din logica predicatelor pe care se bazează aceste proprietăți nu au fost întotdeauna acceptate de diverse școli ale logicii.

→ , echivalență: ... dacă şi numai dacă ...

A	В	$A \leftrightarrow B$
a	a	a
a	f	f
f	a	f
f	f	a

- <u>cuantificatori logici</u> (cel existențial(∃) și cel universal (∀)). În logica predicatelor validitatea generală sau parțială a unei formule este reprezentată prin cuantificatorul universal ∀ și cel existențial ∃.

Conceptele prezentate mai sus pot fi ilustrate prin următorul exemplu. Se dau următoarele propoziții în limbaj natural:

P1: Andrei este student.

P2: Mariei îi place sportul.

P3: Mariei îi place școala.

P4: Lui Andrei îi plac banii.

P5: Andrei îl place pe X dacă lui X îi place școala.

P6: X poate învăța Y dacă X este student și dacă lui X îi place Y.

Prin introducerea constantelor "Andrei, Maria, sport, școala, bani", a variabilelor X și Y, a predicatelor "student, place, poate_invata" formăm următorul program Prolog:

C1: student (andrei).

C2: place (maria, sport).

C3: place (maria, școala).

C4: place (andrei, bani).

C5: place (andrei, X) :- place (X, scoala).

C6: $poate_nvăța(X, Y):-student(X), place(X, Y).$

Clauzele Horn C1, C2, C3 și C4 sunt fapte, iar C5 și C6 sunt clauze Horn ce constituie partea procedurală a programului.

4.1.2 Construcția formulelor bine formate în logica cu predicate de ordin I

În cazul logicii cu predicate de ordinul I, predicatele sunt funcții logice de mai multe argumente, argumentele predicatelor numindu-se *termeni*.

Dacă D este un domeniu de valori, atunci un termen se definește astfel:

- 1. O constantă este un termen cu valoare fixă aparținând domeniului D.
- 2. O variabilă este un termen ce poate primi valori diferite din domeniul D.
- 3. Dacă f este o funcție de n argumente $(f:D^n \to D)$ si $t_1...t_n$ sunt termeni, atunci $f(t_1...t_n)$ este termen.
- 4. Toți termenii sunt generați prin aplicarea regulilor $1 \div 3$.

Dacă P este un predicat de aritate n și $t_1...t_n$ sunt termeni, atunci $P(t_1...t_n)$ se numește atom sau formulă atomică. Nici o altă expresie nu poate fi atom.

Se numește literal un atom sau un atom negat.

O formulă bine formată, in logica cu predicate de ordinul I, se definește astfel:

1. Un atom este o formulă bine formată.

- 2. Dacă P este o formulă bine formată atunci: $\sim P, (\exists x)P(x), (\forall x)P(x)$ sunt formule bine formate.
- 3. Dacă P și Q sunt formule bine formate atunci: $P \wedge Q, P \vee Q, P \rightarrow Q, P \leftrightarrow Q$ sunt formule bine formate.
- 4. Orice formulă bine formată este generată prin aplicarea de un număr finit de ori a regulilor (1)÷(3).

O reprezentare intuitivă a modului de construire a cuvintelor, deci a formelor bine formate, în limbajul logicii cu predicate de ordinul I, este prezentată in Figura 4.1.

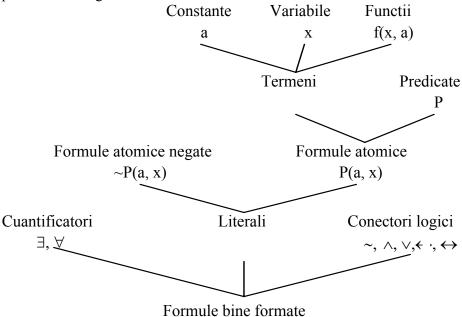

Figura 4.1 Construcția formulelor bine formate în logica cu predicate de ordinul I

Exemple:

- 1. $(\exists x)(\exists y)(\exists z)Tata(x,y) \land Tata(y,z) \rightarrow Bunic(x,z)$ este o **formulă** bine formată. Tata(x,y), Tata(y,z) si Bunic(x,z) sunt literali, în acest caz literali pozitivi deci nenegați. \mathbf{x} , \mathbf{y} , \mathbf{z} sunt variabile.
- 2. $(\forall x)(\exists y)(Egal(y, f(x)) \lor (\forall z)(Egal(z, f(x)) \to Egal(y, z)))$ este o **formulă bine formată. x, y** și **z** sunt **variabile, f(x) funcție,** toate fiind considerate **termeni**. Egal(y, f(x)) este un **literal.**

- 3. $(\exists x)(Vanzator(x) \rightarrow \sim Onest(x))$ este o **formulă bine formată.** Vanzator(x) si $\sim Onest(x)$ sunt **literali,** primul pozitiv și cel de al doilea negativ.
- **4.** $(\forall P)(P(x) \rightarrow Q(x))$ **nu** este o **formulă bine formată** deoarece cuantificatorii nu pot fi aplicați predicatelor. Acest lucru este posibil numai în logicile de ordin superior (logici de ordinul II).
- 5. Om(~ aristotel) nu este o formulă bine formată deoarece negația nu poate fi aplicată unei constante și, în general, nici unui termen.
- 6. $(\exists x)(\exists y)Casatorit(Barbat(x), Femeie(y))$ nu este o formula bine formată deoarece argumentele predicatelor nu pot fi predicate.

Pe baza funcției de evaluare și a domeniului de interpretare, formulele bine formate prezintă următoarele proprietăți:

- O formulă bine formată este validă (tautologie) dacă formula este adevărată în orice interpretare.
- O formulă bine formată este inconsistentă (contradicție, nerealizabilă) dacă formula are valoarea fals în orice interpretare.
- O formulă bine formată este realizabilă (consistentă) dacă există cel puţin o interpretare în care formula are valoarea adevărat.

4.2 Probleme rezolvate

- 1. Fie următoarele enunțuri:
 - a) Orice sportiv este puternic.
 - b) Oricine este inteligent și puternic va reuși în viață.
 - c) Oricine este puternic va reuși în viață sau va ajunge bătăuș.
 - d) Există un sportiv inteligent.
 - e) Ionel este sportiv.

Exprimând enunțurile în logica cu predicate de ordinul I se obțin următoarele formule bine formate:

- a) $(\forall x)(sportiv(x) \rightarrow puternic(x))$.
- **b)** $(\forall x)(\text{int }eligent(x) \land puternic(x) \rightarrow reuseste(x)).$
- c) $(\forall x)(puternic(x) \rightarrow (reuseste(x) \lor bataus(x)))$.

- **d)** $(\exists x)(sportiv(x) \land inteligent(x))$.
- e) Sportiv('Ionel').

Axiomele se transformă în forma clauzală și se obțin următoarele clauze:

- a) $\sim sportiv(x) \vee puternic(x)$.
- **b)** \sim int eligent(x) $\vee \sim$ puternic(x) \vee reuseste(x).
- c) $\sim puternic(x) \vee reuseste(x) \vee bataus(x)$.
- sportiv(a)
- int eligent(a)
- e) sportiv(ionel).

Programul SWI-Prolog care se obține prin transformarea acestor clauze este următorul:

```
puternic(X) :- sportiv(X).
reuseste(X) :- inteligent(X), puternic(X).
sportiv(a).
inteligent(a).
sportiv(ionel).
```

- 2. Fie următoarele enunțuri:
 - a) Orice număr rațional este un număr real.
 - b) Există un număr prim.
 - c) Pentru fiecare număr x există un număr y astfel încât x < y.

Exprimând enunțurile în *logica cu predicate de ordinul I* se obțin următoarele formule bine formate:

- a) $(\forall x)(rational(x) \rightarrow real(x))$.
- **b)** $(\exists x) prim(x)$..
- c) $(\forall x)(\exists y) maiMic(x, y)$.

Axiomele se transformă în forma clauzală și se obțin următoarele clauze:

- a) $\sim rational(x) \vee real(x)$.
- **b)** prim(a).
- c) maiMic(x, maiMare(x)).

unde maiMare(x) este funcția care înlocuiește variabila y cuantificată existential.

Forma Prolog echivalentă a acestor clauze este:

```
real(X) :- rational(X).
prim(a).
maiMic(X, maiMare(X)).
```

unde maiMare(X) este o structură Prolog.

Observatii:

Nu orice axiomă poate fi transformată în Prolog, astfel dintr-un anumit punct de vedere, puterea expresivă a limbajului este inferioară celei a logicii cu predicate de ordinul I.

Pe de altă parte, limbajul Prolog *oferă* o mulțime de *predicate de ordinul II*, adică predicate care acceptă ca argumente alte predicate Prolog, care nu sunt permise în logica cu predicate de ordinul I. Uneori, aceste predicate de ordinul II existente în Prolog pot fi folosite pentru a modela versiuni de programe Prolog echivalente cu o mulțime de axiome care nu au o reprezentare în clauze Horn distincte. *Acest lucru oferă limbajului Prolog o putere de calcul superioară celei din logica clasică*.

4.3 Probleme propuse

- 1. Se vor studia problemele rezolvate (problemele prezentate pe parcursul acestui capitol), încercând găsirea altor posibilități de soluționare a acestora. Utilizați și alte scopuri (interogări) pentru a testa definițiile predicatelor introduse. Se atrage atenția asupra faptului că toate cunoștințele din acest capitol vor fi necesare și în derularea celorlalte capitole.
- 2. Scrieți în Prolog următoarele expresii din vorbirea curentă:
 - a) Elenei îi displace studiul.
 - b) Cineva îl iubește pe Andrei.
 - c) Andrei este prieten cu oricine pe care îl iubește, dacă și această persoană îl iubește pe el.
 - d) Mariana place pe oricine o admiră.
 - e) Daniel se teme de oricine este mai mare decât el.
 - f) Daniel este gelos pe oricine place Mariana, dacă această persoană nu este mai scundă decât Daniel.
- 3. Se dă o bază de date pentru reprezentarea cunoștințelor despre cărți, editurile care le publică și magazinele care vând cărți. Faptele implicate sunt de tipul:

```
vinde(Magazin, Editura) % magazinul Magazin vinde % cărți ale editurii Editura.
```

carte(Titlu, Editura) % titlul Titlu este editat de editura

% Editura

deschis(Magazin) % dacă magazinul Magazin este

% deschis

inchis(Magazin) % dacă magazinul Magazin este

% închis

Să se obțină răspunsuri la întrebări de tipul:

• Cine publică "Elemente de inteligență artificială și Prolog"?

- Ce magazine vând cărți de la MatrixROM?
- De unde pot cumpăra "Programare în Prolog"?
- Există o editură care a publicat atât "Elemente de inteligență artificială și Prolog" cât și "Programare în Prolog"?
- Există două magazine care vând atât "..." cât și "..."?
- Când sunt toate magazinele deschise/închise?